

4—5 мѣсяца. Въ това врѣмя можаше да се събере и организира нова армия на Чаталджийската линия и войната да се продължи още на цѣла година. Подобно съпротивление би прѣдизвикало отъ страна на Россия едно висше напяржение на нейнигѣ сили, и кой знае дали Петербургския кабинетъ не би станалъ по отстъпчивъ въ своитѣ трѣбованія.

Единъ отъ мотивитѣ, за да се удържа още Балканската линия, бѣше и надѣждата, че Англия ще обяви същщо война на Россия; а Султана не искаше да се изгубятъ прѣимуществата, които се получаваха отъ владението на тая отбранителна линия. Въ Цариградъ върваха, че най много слѣдъ мѣсець английскитѣ войски ще се появѣтъ въ Солунъ, Гелиполъ и Цариградъ и ще дадѣтъ единъ новъ обратъ на хода на войната.

Но да продължимъ разказа си: На 13-й декемврий Западния отрядъ на генералъ Гурко трѣгва отъ Орхание и Етрополъ и на 17-й по голѣмата частъ отъ обходнитѣ колони се спущатъ въ Софийската долина. На 19-й началника на Западния отрядъ атакува Араба-Конашката позиция отъ къмъ тила. Поставения срѣщу него турски ариергардъ при Ташкесенъ отъ 8 баталиона се удържа толкова врѣме, колкото бѣше необходимо на Шакиръ паша за да отстъпи къмъ Петричъ, Златица и Ихтиманъ. На 23-й декемврий, частъ отъ силитѣ на генералъ Гурко заематъ София. По този начинъ Балканската линия бѣше форсирована.

Отъ Цариградъ въ това врѣмя засипватъ Сюлейманъ паша съ натягвания и укори, които го правятъ да изгуби всѣко присѣствие на духа. Вмѣсто да помисли серьезно за напуцание на Балкана и съсрѣдоточение на силитѣ си, той приема най лошето рѣшение, което можеше да се вземе при дадената обстановка: На разбитата и почти дезорганизирана армия на Шакиръ паша се дава заповѣдъ да задържа дългата и крайно неудобна за отбрана линия — Коприщица, Петричъ, Поибрене,